

VAKSDAL KOMMUNE
Konsul Jebsensgata 16
5722 DALEKVAM

Dato	08.04.2022
Vår referanse	2022/43900-2
Dykkar referanse	22/73 - 22/3010
Sakshandsamar	Jomar Ragnhildstveit
E-post	Jomar.Ragnhildstveit@vlfk.no
Telefon	97666576

Innspel ved høyring på endring av minsteareal for jakt på hjort i Vaksdal kommune

Viser til høyringsbrev datert 16.03.2022.

Vestland fylkeskommune har vurdert høyringsframlegget ut frå hovudansvaret på regionalt nivå for forvaltninga av haustbare, ikkje truga viltarter, blant anna hjort. Fylkeskommunen skal blant anna gje kommunar bistand, råd og rettleiing i saker om forvaltning av haustbare viltressursar.

Etter Hjorteviltforskrifta (§ 1) skal forvaltninga sikre bestandsstorleikar som fører til at hjortevilt ikkje forårsakar uakseptable skadar og ulemper på andre samfunnsinteresser. Etter viltlova (§ 1) skal viltet forvalta i samsvar med naturmangfaldlova, og kan innanfor den ramma haustast til gode for landbruksnæring og friluftsliv.

Fastsetjing av minsteareal er det viktigaste verkemiddelet i reguleringa av storleiken på hjortebestanden. Det er berre fem år sidan kommunen reduserte minstearealet frå 1500 til 1000 dekar. I kommunen sin temaplan for hjorteforvaltning (2019–2023) er det mål om bestandsreduksjon, mens alt tyder på at det har vore bestandsvekst så langt i perioden.

Vurdering

Saksvurderinga i høyringsframlegget er grundig og god. Det er føreslått eit differensiert minsteareal på 650 og 1000 dekar, noko som synest å vere ei god tilpassing, under føresetnaden i saksvurderinga om å bruke fråviksregelen aktivt.

Det er bra at kommunen, i følgje saksvurderinga, har stor merksemd på hjorteskadar på innmark. Det står at mange gardbrukarar opplever skadepresset som stort/aukande, grunna høg/veksande bestand, og at jordbruksareala i Eksingedalen, Bergsdalen og Sædalen er mest utsett. Fylkeskommunen har også blitt kontakta av ein bonde i Eksingedalen om dette, (etter at saka kom på høyring).

Det er ei kjent utfordring i hjortefylket at hjort søker til innmark med godt gras, slik tilfellet typisk er på aktivt drivne bruk, særleg på mjølkebruk. Der kan det bli uakseptabel stor beiteskade og tilhøyrande avlingstap for bøndene. Dette kan skje sjølv om minstearealet er sett lågt nok, dersom det ikkje vert jakta nok, spesielt på uttak av «bøtjuvar». Mange stader oppnår ikkje aktive bønder nok forståing i valdet for å ta ut mest hjort der det er tettast med hjort og der den gjer mest skade. Kommunen må søkje å finne løysingar på dette, for at det skal vere lønsamt å drive jordbruk. Mange kommunar har sett minstearealet ekstra lågt, mot at fellingsprosenten då gjerne går noko ned. I Vaksdal har fellingsprosenten dei siste to åra vore på 90 og 92, mot under 80 for heile fylket. Slik situasjonen er i Vaksdal, kan nok minstearealet i dei aktuelle jordbruksområda setjast noko lågare (500–600 daa), for å ta godt i denne gongen, spesielt då avskytinga stort sett skjer etter godkjent bestandsplan med nærare spesifisert kjønns- og aldersfordeling i avskytingsplanen.

For Eksingedalen vald, som eit døme, viser tal i Hjorteviltregisteret at tal fellingsløyve dei tre siste åra har vore på 60 hjortar, tilsvarende eit minsteareal på 770 daa. Fellingsprosenten dei tre åra var på 90, 88 og 103. Jakta har altså blitt godt utnytta i valdet, og uttaket ville truleg vore endå høgare om det var gitt fleire fellingsløyve. Tal fellingsløyve i Eksingedalen vald, skal elles vere fastsett i den kommunegodkjente bestandsplanen for Storfjellet bestandsplanområde.

I tabell 2 og 3 i kommunen si saksvurdering, er det blant ann vist tildelingsareal og fellingsprosent for dei fem valda i Modalen og Voss som inngår i bestandsplanområde der minsteareal i Vaksdal skal gjelde. Det er ikkje føreslått endring i minstearealet for desse valda, men tilpassing av fellingskvote ved fråvik frå minstearealet etter behov. Ut frå fellingsprosenten kunne det vore tildelt nokre fleire fellingsløyve i desse valda. Voss herad fekk i 2021 oppmoding frå Miljødirektoratet og Mattilsynet om å redusere hjortebestanden, som tiltak for å hindre mogeleg spreiding av skrantesjuka. Det kan då vere aktuelt med større fellingskvote til dei to valda i Voss, om det kjem innspel på dette under høyringa.

Ved fastsetjing av minsteareal, krevst det strengt tatt konkrete vurderingar også etter naturmangfaldlova §§ 8-12, jf. § 7. I Vaksdal synest kunnskapsgrunnlaget (§ 8) for å gjere vedtak i saka å vere godt nok. Også grunna reduserte slaktevektar på hjort dei seinare åra, og aukande beiteskade i skog, er det viktig at det vert bestandsreduksjon framover. Kunnskapsgrunnlaget om slaktevektar på hjort i kommunen bør bli betre, ved å registrere nøyaktige, vegde slaktevektar på dei fleste hjortane som vert felt under jakta. Under bestandsreduksjon er det viktig at kommunen følgjer nøye med på bestandsutviklinga, spesielt at det er rikeleg med eldre dyr i bestanden, og at indeksen sett kolle per bukk helst held seg under 1,5.

Med helsing

Jomar Ragnhildstveit

seniorrådgjevar

INN - Naturressursar, landbruk og reiseliv

Brevet er elektronisk godkjent og har difor inga handskriven underskrift